

Lettelse for alle de sønderjydske Erhverv i dette Spørgsmaal. Konsekvensen af denne Overgang fra det ene Princip til det andet er nemlig mere end ubehagelig, som den højtærede Minister kaldte det, den er for adskillige af disse Smaaahaandværkere i højeste Grad trykkende, saa trykkende, at de har Vanskelighed ved at klare sig i Konkurrencen.

Der næst er der Omregningen af disse Ulykkesforsikringspræmier, som maa betales, og som jeg ikke kan anse for at være fuldt ud i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser. Som jeg allerede nævnte i min første Tale, henvises der i Loven til Udligningskassen. Jeg har allerede nævnt, hvordan Udligningskassen virker i den Henseende; og naar man begyndte med at paalægge Arbejderne at udrede disse Markbeløb til en Kurs af 1,25, var det langt udover det, Loven fastsatte. Den højtærede Minister siger, at man fra Statens Side har refunderet de paagældende Ulykkesforsikringskasser Differencen mellem denne Kurs og Parikursen. Jeg er ikke helt klar over, om dette fuldt ud er Tilfældet ogsaa for det første Aar, men er det Tilfældet, er der i alt Fald sket noget. Men blot det at omregne til Kurser af 89 er efter min Mening for højt, naar der skal henvises til Udligningskassen. Man er selvfølgelig indenfor de sønderjydske Erhverv klar over, at man skylder de Folk de Markbeløb, maaske endog med de Tillæg, som nu gives Syd for den nuværende Grænse, og jeg vil tro, at man kunde naa et Resultat — ogsaa et for Erhvervene tilfredsstillende Resultat —, hvis man kunde gaa hertil. Den omhandlede Lov er jo for øvrigt vedtaget, inden der var nogen sønderjydsk Repræsentant i den danske Rigsdag, og jeg synes derfor ikke, det var urimeligt, om de sønderjydske Repræsentanter, da der klages saa stærkt over denne Lovgivning fra Erhvervenes Side, kom til at være medbestemmende ved Forarbejderne, naar der nu skal foretages en Revision, hvad jeg lægger ind i det, der blev udtalt af den højtærede Indenrigsminister.

Med Hensyn til de to Tilfælde, jeg omtalte, og som den højtærede Indenrigsminister ogsaa kom ind paa, vil jeg haabe, at der maa kunne findes en Udvej til at træde hjælpende til overfor de paagældende, der er ret haardt ramt; den ene af dem er, efter hvad han udtalte til mig, ramt saa haardt, at han har maattet bede om at maatte betale Beløbet i Afdrag, saaledes at han, saa vidt jeg ved, betaler i

Afdrag med 1 000 Kr. om Aaret. Det er ganske rigtigt, at man maa se at faa sine Sager i Orden i Overensstemmelse med den kongerigske Lovgivning, men alle vil forstaa, at naar der vælter en Mængde Love ind over os, som Tilfældet var den Gang, kan det være vanskeligt nok at følge med i alt dette, og det er derfor meget forklarligt, at man ikke har naaet at faa dette Forhold bragt i Orden i Løbet af den Maaned, der var indrømmet dertil. Den ene af de paagældende Personer har for øvrigt meddelt mig, at han var forsikret i et privat Ulykkesforsikringsselskab i de sønderjydske Landsdele og ikke var blevet opmærksom paa, at det vedkommende Selskab, der havde haft baade Ulykkesforsikring og Garantipligtforsikring, var gaaet over til at være ren og skær Garantipligtforsikring og ikke mere havde nogen Ulykkesforsikring. Da han henvendte sig til dette Selskab, blev han afvist med, at Ulykkesforsikringen var opført med Genforeningen. Jeg finder det meget forklarligt, at Manden har overset dette i den Tid, hvor saa meget trængte ind paa os dernede, og jeg vil haabe, at de Overvejelser, som finder Sted i Ministeriet, maa resultere i, at der for Finansudvalget fremkommer et Forslag om at træde hjælpende til i disse to Tilfælde.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg er særdeles rede til en Forhandling med de sønderjydske Repræsentanter her paa den høje Rigsdag om hele dette Spørgsmaal. Det er min Hensigt at foranledige, at en saadan Forhandling finder Sted i en nærmere Fremtid, og jeg haaber, vi skal kunne finde et Grundlag for denne Sag, som kan give et positivt Resultat; men skal det lykkes, tror jeg rigtignok, at det maa være paa Grundlag af den Erkendelse, at Overgangen fra det ene Princip til det andet nødvendigt maa føre med sig en vis Byrde i en Overgangstid, som det er svært at komme udenom. Det er muligt, at Omregningen af Renterne ikke har været i Overensstemmelse med Loven, og det er sikkert nok, at man er gaaet videre end ved Omregningerne i Forbindelse med Udligningskassen; men det ærede Medlem vil vide, at det har man gjort af det — synes det mig — rimelige humane Hensyn, at der maatte ydes de vedkommende i Kroner det, som de havde Adkomst til i Mark plus et Tillæg, som virkelig dikteredes af den Dyretid, vi da var inde i. At dette har medført øget Byrde for dem, der skulde betale, var at vente, og der har Staten